

Serliga var tað sangurin “Eg havi Kristi kærleik”, sum gjørdlist serligi sangurin, ið fólk fóru at seta í samband við Árna. Tað er tí ikki av ongum, at Árni hevur verið kallaður Árni Bass. Men hann hevði eisini gott máloyra, var sera musikalskur, og hetta gjørdi, at hann altíð arbeiddi fyri at fáa støðið á einum sangi so gott sum gjørligt.

Av og á hava Sangbrøður hitst aftur og sungið til onkur serstøk høvi. Í 2002 funnu teir saman aftur og sungu nakrar nýggjar sangir inn, sum vóru útgivnir við einum úrvali av gomlum sangum. Nakrir teirra, har Árni hevur berandi leiklut, eru tiknir við aftur á nýggju fløguni.

Kend nøvn

Tað verður lýst nærri, nær fløgan verður lögð fram, men tað verður ivaleyst fyrst í næstu viku, sigur Maiken Jensen. Hon fegnast um, at børn teirra – Erla, Bogi og Jákup – á fløguni syngja ein av sangunum, sum Árna dāmdi serliga

væl, og so leggur hon aftrat:

–Sangurin um Harran var ein stórir partur av gerandisdegi hansara. Hann sang altíð og var við í so nógvum innan andaligan sang og tónleik. Hann legði altíð dent á boðskapin í sanginum – at hann skuldi hoyrast væl. Árni sang um Jesus alt lívið og ynskti, at sangirnir skuldu peika á hann. Tað er eisini ynski mítt við hesari minnisfløgu, sigur Maiken Jensen, einkjan eftir Árna Jensen, sum droymdi um at syngja á fløgu. Tvey ár eftir at hann andaðist er dreymurin vorðin veruleiki.

Millum teirra, sum hava verið við til syngja, at taka upp, mixa og á annan hátt verið við til at mynda fløguna, eru fleiri, ið so mangan eru at síggja og hoyra í sambandi við sang, tónleik, upptøkur og útgávur: Jóannes á Váli, Árni av Reyni, Sangbrøður, Hans Poulsen, Jákup Zachariassen, Kristoffur Mørkøre, Bárður Háberg og Kári við Rættará.

SOLEIÐIS BRODERAR TÚ TIL FØROYSKA TJÓÐARBÚNAN

Paulina M. K. Eliassen, sum í 30 ár hevur undirvíst í brodering, hevur latið bók gjørt

Í meira enn 30 ár hevur Paulina M. K. Eliassen undirvíst í brodering og serstakliga nógv í brodering til tjóðbúnan.

Hon hevur nú latið bók úr hondum, har hon sigur frá, hvussu hon broderar, og við einari rúgvu av litmyndum verður víst, hvussu til dømis sama mynstur fær ymiska útsjón við ymsum litum.

Paula M.K. Eliassen vísir á, at vit í Føroyum eru heppin at hava ein tjóðbúna, tí so eru vit altíð klár at klæða okkum til serligar dagar.

At brodera fyrriklæði og turriklæði til føroyska búnan er ikki so gamalt siður í Føroyum, men

frá 1950'unum tók brodering rættiligt dyk á seg og breiddi seg kring alt landið. Við hesi bók er fyrstu ferð tilfar givið út við hollari vegleiðing, ið bæði kann nýtast til undirvísing og heimbrúks. Í bókini eru eisini nógv myndir av ymskum fólki í tjóðbúna.

Stigið til útgávuna er tikið á Tórshavnar Kvøld,- Ungdóms- og Listaskúla, har Paulina M.K. Eliassen hevur verið lærari síðani 1982, og bókina finst bæði í einari føroyskari og einari enskar útgávu.

Framløgur av bókini verða í Havn leygardagin og í Klaksvík mánadagin.



TRÍGGIR GÓÐIR ÚR LÜBECK

Birgir Kruse, sum hevur verið á Norðurlandsku Filmsstevnuni í Lübeck, viðmælir tríggjar filmar frá stevnuni



UPPLIV

“Millum teir mongu góðu filmarnar, eg sá á Norðurlandsku Filmsstevnuni

í Lübeck í ár, vóru svenski “Monica Z”, sum danski Per Fly leikstjórnaði við svensksíslensku Eddu Magnason, 29, í høvuðsleiklutinum. Hon bæði spældi og sang, sum var tað hin ekaða Monica Zetterlund (1937-2005), ið trúnaði framman fyri okkum. Serliga trupla sambandið við pápan, ið aldri var nøgdur við dótturina, er væl lýst.

Ein annar filmur, sum var hugtakandi á ein heilt annan hátt, var íslenski “Málmhaus” hjá Ragnari Bragason, ið ber enska heitið “Metalhead”. Í sjálvum sær ikki um heavy metal, men um eina gentu á einum íslenskum bóndagardi, sum er 12 ára gomul, tá eldri beiggin doyri í arbeiðsvanlukku við einum traktori. At koma yvir sorgina leitar hon innar í heavy metal tónleikin í kamarinum hjá beiggjanum og fer á eina destruktiva myrkursferð í allari



bygdini. Partar av nemandi søguni eru nýggi ungi presturin, sum hevur eina Iron Maiden tattovering á arminum, og so ein brennandi kirkja, ið øll bygdin byggir upp

aftur. Ikki bara tí at Norrøna verður nevnd, men mest tí at kirkjan í dag verður brúkt sum pallur til heavy metal konsertir, vóni eg at júst hesin filmur kemur til Føroya, tí, sum prestur sigur í filminum: “Guds ljós skínur eisini í tí svartu”.

Triði filmur eg havi hug at nevna er norska politiska nøtrisøgan “Pionér”, sum Erik Skjoldbærg úr Tromsø hevur leikstjórnað. Søgan, sum byggir á veruligar hendingar, er um tá norska oljuævintýrið byrjaði í sjevtiárunum, og norskir kavarar skulu arbeiða saman við amerikunum at leggja oljurør eftir botninum á 500 metra dýpi. Men dreyrstarvið hjá eina kavarinum, leiktur av Aksel Hennie, verður til eina markleysa marru, har eingin veit, hvør er vinur ella friggindi. Kavarar, læknar, djúphavsgranskarar, norskir politikarar og amerikanskir stórkapitalistar verða øll sett upp móti hvørjum øðrum. Eitt effektivt ævintýr úr okkara egna veruleika. Norðurlandskur filmur stendur sterkur á altjóða pallinum. Nú er bara at fáa nakrar av hesum filmum til Føroya at vísa.”